

CONSEQÜÈNCIES DEL COVID-19

“El major reconeixement ens el dona el pacient quan marxa cap a casa recuperat”

Professionals sanitaris voluntaris curen al Nastasi els malalts de coronavirus per “descongestionar” els centres hospitalaris

Lleida
JUDIT CASTELLÀ

Entre els aplaudiments de les 20.00 hores, la Joana Garcia entra a la Fonda del Nastasi. Deixa la bossa que porta amb una altra muda per quan surti, es posa els guants, l'EPI, la mascareta i, per damunt de l'EPI, una bata confeccionada per les voluntàries d'Alpicat, el seu poble. I en aquesta bata, una foto seva amb el nom. “Amb tanta protecció els pacients no ens veuen la cara i amb la foto saben com sóc”, explica. L'objectiu no és altre que intentar “fer més humà” el tracte amb el pacient.

La Joana és infermera de pediatria a Alpicat i ara exerceix com a voluntària al Nastasi. “Quan m'ho van proposar, no m'ho vaig ni pensar. Vaig dir que sí de primera, potser per responsabilitat professional i per l'obligació moral d'ajudar”. Ser infermera, metgessa o qualsevol professió de l'àmbit sanitari és tenir-ho clar: “Aquesta feina si no la vius ni l'estimes és difícil fer-la”. Per això quan entra s'escolten els aplaudiments de la ciutadania, a qui els agraeix el suport, però assegura que “el major reconeixement ens el dona el pacient i els seus familiars quan marxa cap a casa recuperat de la malaltia”.

Conscient que està exposada al virus durant moltes hores, la Joana agraeix al grup de voluntàries d'Alpicat la confecció de bates, ja que “com que ens les posem per damunt dels EPI ens sentim el doble de segures”.

No serà fins avui a les 8.00 hores del matí que la Joana es podrà treure la bata, l'EPI, la mascareta i els guants. Es durà al mateix hotel Nastasi i es canviarà de dalt a baix amb l'altra muda que portava.

Després de 12 hores a primera línia curant pacients, arribarà a casa. “Tinc la sort de tenir el meu cotxe només per mi, així que entro pel garatge i allà em canvio les sabates. Pujo cap al pis de dalt on tinc un espai per a mi”, afirma la Joana, que puntualitza: “després baixo a veure el meu marit i el meu fill però hi vaig amb mascareta, tinc poc contacte a casa”. I a l'hora de dormir, “dormim separats, jo dormo a dalt”. Són unes mesures restrictives però ella les veu com una “sort” poder-les tenir. “Em puc recloure dins de casa meva, per mi m'és més fàcil viure-ho així”.

Amb totes aquestes mesures de protecció, la Joana intenta descansar per recarregar forces però no sempre és fàcil. “Quan estem treballant estem tots con-

FOTO: J.G./ La Joana és infermera de pediatria a Alpicat i ara exerceix de voluntària a la Fonda del Nastasi

centrats en fer la nostra feina i estem actius. L'endemà arribes a casa cansada i és quan em sento tocada, perquè darrera de cada pacient hi ha una història”. Tot i això, “descanso i hi torno amb les energies renovades”.

Amb aquestes energies renovades, tornarà a obrir la porta del seu garatge a Alpicat per dirigir-se a l'hotel del Nastasi. Hi arribarà amb una muda nova per canviar-se i es protegirà amb els equips de protecció. I amb la seva fotografia enganxada a la bata, acabarà de curar els pacients amb coronavirus. Però perquè ho pugui fer, defensa que “ningú ha de tenir pressa per sortir, quedar-se a casa és un tallafocs”.

A les instal·lacions de la Fonda del Nastasi, la Joana i la resta de companys tracten els pacients estables com a pas final en la seva recuperació amb l'objectiu de “descongestionar” i no saturar el sistema sanitari. Per evitar, també, aquesta situació l'Ajuntament de Lleida ha habilitat un segon hotel a la ciutat, el Rambla, per poder acollir pacients amb coronavirus. De moment, però, Salut només fa trasllats al Nastasi. A banda, d'aquest hotel, a la demarcació de Lleida n'hi ha més que s'han habilitat com a hospitals, com a Tremp, on hi ha el Segle XX i l'Alegret.

D'altra banda, aquesta setmana el Departament de Salut va traslladar 45 llits articulats al pavelló Onze de Setembre de Lleida, provinents de l'Hospital Comarcal de Tremp, per si calgués habilitar-lo.